

شیراز و بلخ و قونیه

بر دامنش نشستم و از اشک تر شدم
آتش گرفت دامنم و شعله‌ور شدم
چیزی دوید در من و از من مرا گرفت
چیزی نماند از من و چیزی دگر شدم
شعری به رنگ صاعقه در من حلول کرد
دیدم به صد ترانه‌ی تر بارور شدم
شیراز و بلخ و قونیه در رقص آمدند
با من که زآن معاشقه زیروزبر شدم
با تن تنای حضرت تنبور و چنگ و دف
«گاهی به پای رفتم و گاهی به سر شدم»
از معجزات زیروبم آن شراب بود
از پای اگر نشستم و بر پای اگر شدم
تاریک بود جان من از سال‌های دور
کم‌کم گذشتم از شب و کم‌کم سحر شدم
با آرزوی بوسه شدن بر لبان او
گاهی شراب گشتم و گاهی شکر شدم
می‌خواستم که چلچله باشم رها شوم
در خود فروشکستم و از خود به در شدم
بگذار تا به گفته‌ی سعدی بگویمت

آن شب چگونه شد که چنین معتبر شدم:

«چون شب‌نم اوفتاده بدم پیش آفتاب

مهرم به جان رسید و به عیوق بر شدم»